Leto XVII. V Celju, dne 15. aprila 1907. Štev. 43.

DOMOVINA

Uredništvo je na Schillerjevi cesti št. 3. — Dopise blagovolite frankirati, rokopisi se ne vračajo.

Izhaja trikrat na teden, vsak **ponedeljek, sredo** in **petek** ter velja za Avstrijo in Nemčijo 12 kron, pol leta 6 kron, 3 mesece 3 krone. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor znaša poštnina, namreč: Na leto 17 kron, pol leta 8 kron 50 vin. Naročnina se pošilja upravništvu, **plačuje se vnaprej.**

Za inserate se plačuje od vsake petit-vrste po 20 vinarjev za vsakokrat; za večje inserate in mnogokratno inseriranje znaten popust.

Mesečna priloga „Slovenski Tehnik".

Mariborske Slovenke.

II.

Lahko je reči, to ni prav in ono ni prav, temu treba storiti konec in onemu odpomoči, a težko: na to pot nam treba kreniti, tako moramo ravnati mariborske Slovenke, da izpolnimo dolžnosti, ki jih imamo napram celemu narodu.

Naj navedemo tu prvo zahtevo: Fragmente slovenske deželiške šole pri šolskih sestrah treba spopolniti v popolno ljudsko šolo. Dokler ne bomo imeli vseh razredov, o posebnih uspehih ne bo govora. Ljudska šola je podlaga in na tej podlagi bomo gradile naprej.

In potem? Že med mlada dekleta treba zanesti veselje do družabnega življenja, do čitanja, do samoizobrazbe — ker le izobraženo ženstvo bi moglo izpolniti nade, ki jih stavi vanj ves narod, zlasti obmejno Slovenstvo.

A nekaj je potrebno: stran s pomisleki stran s predsodki in zastarelimi nazori. Žena zahajaj k vsemu, kar se podaje v „Narodnem domu", zahajaj k gledališkim predstavam, a ne le radi zabave. Vedno in povsod je mogoče se nečesa naučiti, mogoče duševno napredovati — tega se Slovenka zavedaj. Časi, ko se je zapirala ženskemu spolu pot do izobrazbe, so — bili. Napredni narodi so izpoznali, da je tudi žena poklicana sodelovati pri narodno-kulturnem delu. Ugladili so ji pot v javnost, dobro vedoč, da je še nerešenih mnogo vprašanj, nekatera bo mogoče odgovoriti le z žensko pomočjo. Toliko hvalisana naivnost „n žnega spola" je izginila. Slovenci seve, se je še do danes niso mogli otresti. In vender je bal ta naivnost prizadela že toliko gorja ženi in po njej tudi narodu!

Vzgoja mora biti tudi čuvstvena, duševna — ne samo formalna. Le zunanja slika, takozvani „šlif" pač ne more delati čudežev. Ženstvo, ki mu je prva in zadnja skrb moderna obleka, klobuk, frizura — sploh „parada", ženstvo, ki se ne zmeni ni za človeški napredek, ni za naše leposlovje, umetnost, znanost — še menj za politično življenje, ženstvo, ki ne pogleda nikdar nčbene knjige od znotraj, ne čita nobenega časopisa — tako ženstvo ne more biti naš ponos. Moremo li upati od njega, da bo v današnjih dneh izdatno prispevalo k napredku mariborskega Slovenstva? Nikakor ne! In vendar je ideal slednjega naroda — in naprednega se smatramo tudi mi — skupno delovanje moža in žene.

V Mariboru imamo vzorno javno slovensko knjižnico, kakoršne ni na celem Štajerskem nikjer. Sleherna Slovenka bi morala zahajati v omenjeno knjižnico. Tega danes še ni. Le bore malo jih je, ki spoznavajo in razumevajo njen dalekosežni pomen.

Tudi „Čitalnici" se Slovenke ogibajo, kakor bi bil za nje tam strup. No, čemu bi neki ne zahajale v njo? Politikujoča žena? Zakaj neki ne?

Ne gre se samo za to, da se omoži, ali vsaj ne zniža število Slovencev! Naša dolžnost je skrbeti tudi za njegov napredek, vkleniti v narodni boj vse, kar čuti napredno, vse, kar je zmožno, ojačiti moč slovenskega naroda. Prva naloga je, pobriniti se za nje, ki so bile doslej v ozadju.

A mar li izvedejo to organizatorično delo narodni učitelji? Možje, ki so mirno gledali, kako so se pred leti podvizali neki ljudje pridobiti Slovenke za neko nemško društvo, ki bi se sicer sploh ne moglo roditi, taki možje mariborskim Slovenkam pač ne morejo dati ni inicijative. Nasprotno! Ženstvo samo se mora otresti zastarelih tradicij, stopiti v boj za svoje in narodne pravice. Stopiti mora v slovensko javnost, sodelovati proti raznarodenju slovenske dece. Ženska podružnica mariborska našega jedinega obrambnega društva bodi ljubljenka mariborskih Slovenk Ideje obrambnega društva, seve ne tako nazadnjaškega in nedelavnega kakor je Ciril-Metodova družba — naj bodo njih zvezde voditeljice. Potom omenjene podružnice zanesti več društvenega duha, več življenja med mariborske Slovenke, naj ne bo zadnja skrb tistih, ki so začasno na krmilu v ženski podružnici.

A glavno je samoizobrazba! S samovzgojo mora začeti tisti, ki hoče izobraziti, vzgojiti druge. S tem je treba začeti, potem ni dvoma, da bi ne moglo ženstvo kedaj vzgojiti naroda z boljšim vspehom, nego se je posrečilo dosedanjim vzgojiteljem.

Da o kakem resnem, trajnem narodovem napredku danes še ni govora, ko podira slovenska žena s svojo nenarodnostjo še tisto trohico narodnih, naprednih idej, ki jih je zasejal mož po mnogem trudu v svojo rodbino, v slovenski narod, je umevno! Le harmonično, skupno delovanje moža in žene, Slovenca in Slovenke nam bo porok, gotovemu napredku.

V narodnem vsestranskem napredku leži slovenska bodočnost! Slovenski narod — čeprav majhen — a izobražen, čil in krepak, to je naš ideal. A realizovati, vresničiti ta ideal, je dolžnost slednje zavedne Slovenke. In aprav mariborske Slovenke so poklicane prednjačiti v tem celemu slovensko-štajerskemu ženstvu!

Politični pregled.

Domače dežele.

Cesarjevo pot na Češko in njegovo bivanje v Pragi si bodo prizadevali uporabiti Nemci in Čehi v dosego političnih uspehov. O nemških prizadevanjih sodimo po uvodniku v „Prager Tagblattu" od 11. t. m. V tem članku pravi glasilo naprednih Nemcev: „Nemci na Češkem bodo radi sodelovali pri novem razvoju stvari v Avstriji, a k o s e j i m o s i g u r a, n j i h n a r o d n a p o s e s t. To ni nič novega, vendar ni odveč, če to ponavljamo in povdarjamo, posebno z ozirom na bodočo slovansko večino v državnem zboru. Ako bodo hoteli Čehi izkoristiti svoj po novih volitvah ojačeni položaj v federalistične svrhe, našli bodo Nemce združene okrog gesla narodne autonomije. Tako je razpoloženje med Nemci in nam bode samo ljubo, ako postane to splošno znano. Potem si utegnil prinesti dolg! cesarjev poset Pragi zaželjeno zjasnenje, katerega si želimo že zato, ker bodo gotove nade, spojene z najbližjimi dnevi, postavljene na realno podlago." — Čehi se bore za avtonomijo dežel češke krone ter so proti narodni avtonomiji — Slovenci in Rusini bi se pa morali sedaj odločiti za pošteno prestrojitev Avstrije na temelju narodne avtonomije in narodne samodločbe.

V vzhodni Galiciji je že 576 ruskih občin sklenilo uradovati v rusinskem jeziku. To je odgovor rusinskega naroda na sklep gališkega deželnega zbora, da sme biti v Galiciji uradni jezik avtonomnih uradov samo poljščina. To gibanje se naglo širi po ruskem delu Galicije. V tisoči občini, katera sprejme ta sklep bode postavljen spomenik v proslavo tega rusinsko narodnega gibanja.

Socijalni demokratje so zmagali pri občinskih volitvah v Linzu v četrtem razredu dne 11. t. m. s štirimi kandidati. Dosegli so proti nemško-liberalnim kandidatom prav znatno večino. Nemško liberalne državnozborska kandidata dr. Löcker in Böhlim bodeta imela 14. maja pač težko stališče.

Pogajanja z Ogrsko so baje ugodno rešena, ali se je vsaj nadejati, da se obe vladi popolnoma sporazumeti. Tako poročajo oficijozi v svet. Koliko je na tem resnice se bode kmalu pokazalo. Vsekako pa je avstrijska vlada vezana po sklepih vseh avstrijskih deželnih zborov, čuvati interese Avstrije, ako tega ne stori se bode morala odgovarjati bodočemu parlamentu, brez katerega se to pot ne bo sklepala pogodba z Ogrsko. Da se pa za ve e ase onemogoči vsak absolutizem in vsaka samovoljnost v tem in v drugih ozirih, bi bilo najbolje, da se nova zbornica koj na začetku svojega delovanja zavzame za odpravo § 14 — na temelju katerega so prejšnje vlade leta in leta upravljale našo državo ter sklepale trgovske pogodbe s tujimi državami. To pribežališče absolutizma treba odstraniti.

Magistrat budapeštanski je sklenil podati ogrskemu parlamentu peticijo, naj zakonskim potom določi, da smej viseti v Budimpešti firme s samo madžarskimi napisi, da morajo biti celo trgovske knjige vedene v madžaščini, ako se jim ima priznati veljavnost pred sodiščem. Šovinizem rodi že krasno cvetje in nikdo ne ve, kam še dospe.

Vnanje države.

— **Rusija.** Bati se je, da nastane resen in nevaren konflikt med dumo in Stolypinovo vlado. Duma zahteva, da naj se proračunskemu odseku do voli pozvati izvenparlamentarne strokovnjake, kateri bodo članom odseka pomagali stvarno revidirati in pretresti predloženi državni proračun. Stolypin se temu z vso silo vpira ter je po dolgih posvetovanjih s predsednikom dume Golovinom končno izjavil, da nikakor ne dovoljuje, da bi izvenparlamentarni strokovnjaki v odseku preiskovali državni proračun ter da jih da policijsko spraviti iz kluba, če proračunski odsek ne odstopi od te svoje zahteve. Ako bi nastal resen razpor med dumo in vlado, bi bilo vsekako obžalovati, ker bi to prišlo samo reakciji v prilog.

— **Španija.** Poset angleškega kralja v Cartageni ima velike politične posledice. Gotovo je, da to ni bil le navaden poset med sorodniki — ampak shod, na katerem je bila zaključena zveza med obema državama. Anglija se zaveznje braniti vse španske luke pred sovražnimi napadi. — Španija ji zato jamči za mirno posest Gibraltarja. Ta uspeh angleške politike je napravil na Nemškem silno neprijeten utis, ker kaže, da se število zaveznic Anglije čedalje bolj množi — dočim je osamljenost Nemčije od dne do dne očividnejša.

Dopisi.

Shod „Kmečke zveze" v Galiciji pri Celju. V nedeljo, dne 7. aprila se je pomikala od vseh strani množica mož proti gališki cerkvi. In zakaj? Že med potjo so se od vseh strani kmetje pozdravljali in klicali: „Živijo Roblek!" Ker se je sklicatelju nezanesljivo zdelo videti tako množico, je že naprej pošiljal poizvedovalce, da mu poizvedo, kakega mnenja je ljudstvo. Doznavši, da se zanj sicer nič prida ne obeta, pričnе vendar junaško g. dr. Povalej svoj govor, ne da bi se bil zborovalni odbor izvolil. Nato se je pa začelo tako razburjenje in vpitje med ljudstvom, da je moral kandidat umolknuti; šel je z g. župnikom in par kmeti v sobo na posvetovanje. Uspeh je bil ta, da se je vrnil dr. Povalej s sklepom, da se ustreže množici in da se izvoli predsedništvo. Hotel je imeti tudi redi elje ter zahteval, naj se v kaplaniji zboruje. Splošno se je pa zahtevalo, da zborovanje naj bode na

prostem pred kaplanijo in javno, nobeden ni hotel iti v sobo. Z reditelji ni bilo nič, ker ti bi bili gotovo kar odstranili g. dr. Povaleja. Nato začne zopet kandidat govoriti, a ves čas so ga poslušalci motili s klici: „Živijo Roblek!" „Proč s Povalejem!" „Predolgo govorite, vas ne razumemo!" Slišala so se vprašanja: „Kaj ste liberalec, klerikalec?" na kar je kandidat odgovarjal, da je kmet in z nekim kmetom sta si segla v roko, da pojdeta poskusit kositi, da se prepriča kakšen kmet je on. Pokaže tudi svojo lepo belo roko in pravi: „To je tudi žuljava kmečka roka, in vem, kaj je kmet-trpin." Slednjič govori še nekaj o kmeljarstvu, ljudje so se pa kar očitno norčevali z njega.

Nato spregovori odbornik „Kmečke zveze" za gališki okraj in pravi: „Do danes nisem vedel, da misli zborovati tukaj „Kmečka zveza", a vendar imam priliko, spoštovani zborovalci, vas pozdravljati. Nenavaden dan je danes. Do sedaj se še ni zgodilo, da bi se v našem skritem kraju predstavljal kandidat kakor v kakem večjem kraju.

Kaj želimo? Poslanca, ki bo delal za kmeta! Kako? Vsi stanovi so že nekaj dosegli, ker so združeni; kmetje so razcepljeni, zato niso nič dosegli. Ljudje pravijo: ‚Kmet ima dovolj, naj štedi!' Kdo tako govori? Gospoda, katera razkošno živi. Nalagajo se vedno večji davki, pa ne tistim, kateri bi je lahko plačevali. Zakaj je dohodninski davek priklad prost?

Mešetarji naj ne smejo več posestva kupovati in razprodajati. Vojaška uprava naj kupuje naravnost od producentov.

Uvede naj se prisilno zavarovanje tudi za poljske pridelke, da bo potem cerepje zavarovalnina. Vitez Berks je bil pravi kmetski poslanec."

Slednjič se pritoži, da se niso vabila pravim osebam poslala. Ker se že sedaj tako nezanesljivo dela pri „Km. zvezi" je tudi on za Robleka.

Sedaj pride na vrsto g. Pikl iz Žalca, ki pravi: „Ne bom veliko govoril, ampak prebral bom samo pismo g. dr. Povaleja, ki ponuja svoje posestvo na razprodajo" nato pokaže dr. Povalejev podpis. Nato vpraša zborovalce: „Kako mislite o gospodu, ki že dveh reči ne more opravljati, kako bi torej opravljal tri, če bi bil še poslanec?"

Nato je nastalo vpitje: „Ni mogoče, nočemo Povaleja!" „Robleka!"

Na to vpraša predsednik: „Kdo je zoper Robleka?" Ni se dvignila nobena roka. Na vprašanje: „Kdo je za Robleka", vzdignejo vsi roke in vse glasno in burno zakliče: „Živijo Roblek!", da je od gore odmevalo.

Sedaj prosi g. dr. Povalej zapisnikarja, da mu naj pokaže zapisnik. Zapisnikar mu odgovori: „Le poglejte, da je natanko zapisano vse, kako se je vršilo, da ne bo torej zopet zavljal ‚Slov. Gospodar' stvari drugače". Dr. Povalej pa kar zapisnik vtakne v svoj žep in hoče oditi. Zapisnikar ga zgrabi za roko in suknjo in pravi: „Gospod doktor, zapisnik hrani zapisnikar, stvar mi dajte nazaj, reč bom jaz natanko poročal v časnike, zato sem pač vodil zapisnik". Ker se je pa le hotel g. dr. Povalej izmuzniti, ga zagrabi še več rok in nastane prizor, kakršnega do sedaj še nismo videli na nobenem shodu. Nato potegnejo pristaši dr. Povaleja v sobo, ga zaklenejo notri in obvarujejo pred razburjeno množico.

Nato izpregovori nek kmet in pravi: „Dragi kmetje! Sedaj vidite na kak način se nam hoče vsiliti nepoznanega kandidata, pa sedaj ga poznate in ste videli, na kak način je hotel odnesti zapisnik! Boji se, da bi v javnost prišla resnica. To kaže dovolj jasno njegov značaj. 14. majnika naj torej gori za Robleka! (Živijo!)"

Nato so še vriskaje in prepevaje kmetje razšli govoreč, da to jim ne pride iz spomina. **Eden navzočih.**

Iz Ljubljane. [Konec]. Srednješolsko vprašanje se mora rešiti popolnoma po zahtevi Slovencev v naših slovenskih krajinah. Srednje šole brez izjeme, osobito pa učiteljišče v Ljubljani mora v najkrajši dobi postati slovensko. Razpoloženja po trditvi kandidatovi pri vladi ni manjkalo niti do sedaj, toda slovenska delegacija ni imela dovolj volje in odločnosti.

Zahteva in uresničenje naše želje po slovenskem vseučilišču mora slediti zahtevi po slovenskem srednjem šolstvu. Ni to utopistično, ampak čisto realno, in največje upe v tem pogledu ima kandidat, ker je prepričan, da bo imela nova zbornica za kulturna vprašanja gotovo več smisla.

Posebej pa mora in bo v najkrajši dobi dobila Ljubljana svojo popolno obrtno šolo. Načrti so vsi gotovi in v poštev pride še le privolitev finančnega ministra. Obrtna šola bo dajala možnost višje naobrazbe obrtnikom, vzgajala pa nam bo tudi strokovno naobražene narodne delovodje za industrijalna podjetja, katerih do sedaj nimamo in morajo dobivati boljša mesta v tovarnah le tujci.

Treba je uresničiti program, ki ga je izdelal obč. svet glede povzdige slov. umetnosti sploh. Ako je vlada imela in dala milijone za grad v Pragi in Krakovem, imela bo tudi nekaj tisočakov za uresničenje tozadevne ideje za ljubljanski grad. (Bralcem bo znano, da se misli na velik naroden muzej itd.)

Že s prihodnjim letom se začnejo v Ljubljani zidati delavnice državnih železnic za železnice pod tržaškim ravnateljstvom. To se je ravnokar županu posrečilo doseči in že sedaj razpolaga žel. minister v to svrho s 650.000 kronami a večji znesek še se doda. Delavnice se zvrščijo po vzorcu onih v Knittelfeldu. — Spopolnitev kolodvora Južne železnice se v kratkem po županovem prikadevanju reši.

Spopolnitev železniških zvez, (tretja zveza s Trstom, ki bo služila res Češki in Moravski ter Gornje in Nižjeavstrijski ter s sporazumom z ogrskim ministrstvom spopolnitev dolenjske železnice) premeni Ljubljano v središče velikega okrožja.

Kandidat je govoril tudi, da je treba izposlovati Ljubljani odpis potresnega posojila, katero se ima vrniti leta 1913. Kakor kažejo uspehi drugih mest, to ni izključeno. Odločno je obsojal gonjo in posurovelost v javnosti sploh in žurnalistike posebej. Izjavil je, da bo v slučaju izvolitve priglasil svoj vstop v „Slovanski klub" in sicer to iz globokega prepričanja, da je treba ublažanja nasprotstev, da je treba skupnosti iz splošnih narodnih in tudi gospodarskih ozirov. Da je to mogoče, kaže novo, veliko gospodarsko združenje kapitala obeh strank in složno delo v tem podjetju, o katerem bo javnost kmalu zvedela, pod njegovim predsedništvom.

Podali smo delavni program kandidatov, nismo navedli vseh točk, ampak samo one, ki se tičejo bolj Slovencev in Ljubljane. Daleko ni to vse, a jasno in premišljeno je, brez fraz in nemogočih obljub, dostojno mota, župana Hribarja. Vidi se mu, da črpa vso svojo veliko silo in veselje do dela iz ideje narodnosti in demokratizma. Prepričanje imamo, da vstane v njem nova, prerojena napredna stranka. Govoril je iz srca in besede so segale globoko v srce. Neprisiljeno, burno priznavanje je sledilo njegovemu nad vse stvarnemu govoru. Utisa ni mogel znanjšati niti za las socijalnodemokratični protigovornik, kateremu je župan takoj odgovarjal. Cela dvorana je vzdignila roke, ko je predsednik shoda ponval volilce, naj vzdignejo roke, ako so za kandidaturo Hribarja. Frenetično ploskanje in gromoviti „živijo" so orili po dvorani, pri proti glasovanju se je komštatiralo 15 glasov.

Omeniti je še, da je Hribar prevzel kandidaturo na opetovani poziv narodno-napredne stranke in vsled deputacij iz Koroškega, Štajerskega in Primorskega.

Pri omenitvi svojih uspehov in načrtov se je kandidat izrazil, da sta mu šla na roko posebej dvorni svetnik Ploj, čegar ime je neizbrisljivo pri pridobitvah za slov. narod sploh in Ljubljano posebej ter tudi poslanec Povše, toda ta moža sta po njegovem mnenju preskromna, da bi s svojimi trajnimi uspehi silila v javnost.

Slovenske novice.

Štajersko.

— **Shod volilcev mestne skupine Celje,** ki se je vršil 14. t. m. v „Narodnem domu" se je povoljno obnesel. Vnanji trgi so bili vkljub slabemu vremenu razmerno bolje zastopani nego Celje samo. Zborovalce je pozdravil g. dr. Kukovec, na katerega predlog je bil izvoljen predsednikom zborovanja odvetnik gosp. dr. Josip Sernec. Gospod dr. Kukovec je izjavil, da morajo Slovenci v tej mestni skupini nastopiti kot Slovenci, kompaktno ter da se nikakor ne smejo deliti na stranke, če hočejo doseči kak uspeh. Nato poroča o položaju in razmerju glasov v posamičnih trgih volilnega okraja. Položaj Slovencev nikakor ni neugoden; to tem manj, ker mnogo nemških obrtnikov in trgovcev ne bo glasovalo za Markhla ter bi rajše dali svoj glas slovenskemu kandidatu, ako bi bil ta zastopnik obrtniškega stanu. Tudi socijalni demokratje bodo imeli mnogo glasov, zato je prav lahko mogoče, da ako vsi slovenski volilci store svojo dolžnost ter pridejo 14. maja do zadnjega volit — pride vsenemški kandidat s Slovencem v odjo volitev.

Govorili so zastopniki raznih trgov ter izrazili željo svojih sotržanov glede našega kandidata. Rezultat te debate je bil, da je bil enoglasno proglašen kandidatom g. Ivan Rebek, ključavničarski mojster v Celju. Kandidat je na kratko naznačil svoj program, ki se, kakor umevno, omejuje na trgovski, obrtniški in delavski stan. Prirejal bo shode po volilnem okraju. Volilci pa naj se brigajo za volitev, naj prihajajo na te shode, naj bode zanimanje za slovenskega kandidata, naj skrbe posebno za to, da bodo vsi slovenski volilci v resnici tudi vpisani med volilce in naj še tekom tega tedna reklamira vsak, kateri je izpuščen iz liste, svojo volilno pravico. Vsi na delo, le tako dosežemo uspeh!

— **Nakup.** Gostilno „pri zlatem angelju" v Celju je kupil mesar g. Jak. Leskoschegg.

— **Od okrajnega glavarstva v Celju.** Radi precobilega dela in pogoste odsotnosti referenta zavoljo znanjih uradnih opravkov je določilo okr. glavarstvo, da se bodo odpravljali ustmeno posli s strankami le v sredo in soboto, ob drugih uradnih dnevih pa le nujne zadeve.

— **Zadnje občinske volitve v Celjski okolici** je namestnija potrdila. Nemci, kateri so vložili pritožbo, so dobili s tem poštene nosove.

— **Prvi gledališki večer „Bralnega društva v Gaberjih"** vršil se je včeraj v nedeljo, 14. t. m. v Straškovem salonu. Ta prvi poskus mladega društva je najboljši dokaz zato, da je društvo ustanovljeno na zdravi podlagi in da umeje svojo si postavljeno težko nalogo — združevati in izobraževati slovenski življ v celjski okolici. Kljub vsem zaprekam, težkočam in povrh še slabi udeležbi je društvo vendar včeraj pokazalo svojo trdno in dobro voljo delati za probujo in izobrazbo našega ljudstva. Igrali ste se burki: „Bratranec" in „Bucek v strahu". Pohvaliti moramo nastop diletantov, gdčne Šribar, Vengušt in Libensky ter gg. Bobek, Mandelc, Rozman, Rode in Novak, ki sicer še niso tako izvežbani kakor stari igralci, ki si bodo pa gotovo s svojo vse hvale vredno požrtvovalnostjo prav kmalo pridobili potrebno gledališko spretnost in rutino ter bodo pripomogli mlademu društvu do vspehov. Obsojati pa moramo indolentnost celjskih Slovencev, ki so le v malem številu posetili to prireditev, ko bi bila vendar njih dolžnost podpirati to edino slovensko društvo v okolici ter mu dajati s tem poguma za nadaljno delo, ki ga čaka še v izobilju! Društvu pa kličemo, le tako naprej! Vaše delo in trud rodilo bode gotovo mnogo blagega sadu. Le pogumno in vstrajno naprej!

— **Št. Jurij ob Juž. žel.** Naši ljudski prijatelji se res pridno brigajo za naše narodno delo. In kdo bi jim to zameril? Saj so vže tolikokrat dokazali, da jim je edinole blagor bližnjega in zopet blagor našega bornega naroda na vročem srcu. In kako jasno so to zopet pokazali naj svetu priča sledeči slučaj: Med tukajšnimi 4 žel. uradniki je le eden popolnoma vešč slovenščine. Ker pa ta občaje skoraj izključno v napredni slovenski družbi, postal je tem ljudskim prijateljem hud trn v peti — radi bi se ga znebili. Zato se je med temi črnimi dušami našel poštenjak, kateri je zahteval njegovo premestitev s sledečimi besedami: Bitte den Ass. J. K. sogleich von St. Georgen zu versetzen, solche Beamte branchen wir gar keine. — Hochachtungsvoll Joh. Kutner, Gemeinderat in St. Georgen. Pismo je oddano na celjski pošti! Zelo značilno, skrito in zahrbtno delo! Le tako naprej! Toraj rajši popolnoma nobenega — kakor pa zavednega slov. uradnika — in če ima ves promet stati. Na eni strani tarnamo in zdihujemo, da se nam godi kričeča krivica, ker se nam ne da slovenskih uradnikov, na drugi strani pa jih taki ljudje preganjajo. Hvala Bogu, da vam marsikaj spodleti — in tako je tudi s tem. Preiskava je pokazala nasprotno. Niti najstarejši uslužbenci se niso mogli spominjati namišljenega imena niti v fari, še manj pa v obč. svetu. In žel. nadzornik, sicer trd — a pošten Nemec, je z gnjevom spoznal podlost ovadnitva, s kojim se je hotelo zanesljivega in vestnega uradnika Slovenca spodriniti. In to so mu storili lastni rojaki! — In to je pozitivno delo! Da, vender smo vam pa hvaležni, da ste ga s svojim ovaduštvom le toplo priporočili. Poznamo vas, vi svetohlinci, poznamo vaše „višje" namene, škodovati svojemu bližnjemu — po vzgledu svojih voditeljev, in spoznava vas svet vedno bolj in bolj — kajti vsi ste povsod enaki. A kakor tokrat, bode vam spodletelo še večkrat, četudi v vsaki številki svojega obrekovalnega glasila žugate in bijete okoli sebe kakor besni. In taki ljudje si upajo drugim sponašati laži! Sodbo ste si narekovali sami: „Der grösste Schuft im ganzen Land, der ist und bleibt der Denunciant!"

— **Krčmarji v Savinjski dolini, pozor!** Neki potnik v vinski stroki

ima to hvalevredno navado, da kupi pol litra dobrega bizeljskega vina pri krčmarju, ki je radi svoje izvrstne kapljice na glasu, isto vino pa ponuja kot svoje blago drugim gostilničarjem. Pazite torej!

— **Št. Pavel pri Preboldu.** „Km. zveza" je napovedala včeraj pri nas volilni shod, na katerem bi se bil imel predstaviti g. dr. Povalej svojim volilcem. Kandidat je prišel, videl — in izginil, ne da bi bil stopil pred volilce ter jim oznanil svoj evangelij, ki naj je reši posvetnih muk in težav. „Km. zveza" ni imela svojega napovedanega shoda, zato je pa bil protestni shod tem lepši, na katerem je bila kandidatura g. Robleka enoglasno in navdušeno sprejeta. Usiljenega kandidata g. dr. Povaleja so volilci počastili z „mačjo godbo", dočim so se od svojega prosto si izbranega in določenega kandidata g. Robleka presrčno poslovili ter za skupno spremili do voza. Na veselo svidenje dne 14. maja, naj bode za g. dr. Povaleja istotako sijajen in slaven kakor je bil 14. april v Št. Pavlu!

— **Umrl je g. Jakob Krušič,** župnik pri Sv. Andražu pri Velenju. Pogreb se je vršil danes dopoldne pri Sv. Andražu.

— **Ljubno.** V soboto dne 6. t. m. je gospod Franjo Jeraj, trgovec z lesom spravljal les po rišti s Sv. Primožkega vrha, pri čemur je tako ponesrečil, da je bil takoj mrtev.

— **Pojavi napredka 20. stoletja.** V ponedeljek, dne 8. t. m. se je odpeljalo na dveh vozovih 30 oseb iz Gornjesavinjske doline na kolodvor. Na pota so v Ameriko — naše najboljše moči se izseljujejo, ker ne najdejo na domačih tleh več zaslužka! Čez nekaj ur pa se pripeljejo na dveh vozeh Italijani v našo lepo dolino, kojim bodo uvela lica v našem zraku in ob naši hrani kmalo ordečela, našim pa v Ameriki obledela. Visoke občinske in deželne doklade, visoki davki in posebno še žganje in zanikrnost v narodnogospodarskih stvareh tira naše ljudi v Ameriko in vabi k nam podjetnejše in treznejše tujce.

— **Iz Gornjesavinjske doline.** Pred nekoliko dnevi sedim v gostilni nekega nevstrašenega Slovenca v Gornjesavinski dolini. Neko sladko, le nemški govoreče človeče se približa gostilničarju ter mu prigovarja, naj naroči n e m š k o p i v o neke tvrdke iz Gradca. Med drugim je klobasal, da b o l j š i l j u d j e p i j e j o l e n j e g o v o p i v o. Zavedni gostilničar ga zavrne tako le: „Pravi Slovenci pa pijejo le pivo delniške pivovarne Žalec-Laški trg. Jaz kot Slovenec podpiram le slovenska podjetja."

Pristni Nemec pa je rekel: „Gospod! pustite narodnost na stran, naročite moje pivo, narodnost ne spada v trovino. Ako ravno sem jaz Nemec, prodam veliko piva Slovencem." Gostilničar ga mošato premeri in tako se je končal pogovor in nemški agent je odšel z dolgim nosom.

Popotnik.

— **Gornji grad.** Narodna čitalnica je imela svoj 27. redni letni občni zbor dne 25. marca. t. l. Iz tajnikovega poročila povzemamo, da je v čitalniški sobi (posojilnična hiša) razpoloženih 18 časnikov. Knjižnica ima čez 200 knjig. V zimskem času so bili skoraj vsako soboto zabavni sestanki članov, njih rodbin in upeljanih gostov. Skrbelo se je za igre in zabavo. V poletnem času bila je veselica na prostem, dne 9. svečana letos pa predpustna veselica skupno s „Pevskim društvom". Blagajnikovo poročilo kaže 510 K 51 v dohodkov in 471 K 42 v stroškov, torej prebitka 39 K 3 v. Blagajniku in tajniku se izreče zahvala in priznanje. Volitev odbora je imela sledeč izid: predsednik g. Avg. Drukar, c. kr. notar, podpredsednik g. Jos. Krajnc st. veleposestnik in častni član čitalnični, blagajnik g. Fran Kocbek, nadučitelj, tajnik g. Ign. Šijanec, učitelj; odborniki: g. dr. Makso Komečnik, okr. zdravnik, g. Jos. Krajnc ml. lesni trgovec in g. Fran Presečnik stud. iur. Namestnikom sta izbrana g. Ivan Kelc, nadučitelj v Novi Štifti in g. Fran Podbrežnik, tajnik okr. zastopa v Bočni. Odbor se je konstituiral v odborovi seji, dne 3. t. m. Razgovarjalo se je na to o raznih društvo zadevajočih rečeh. Za širjo javnost je važno, da se je soglasno sklenilo, čitalniške knjige prepustiti znanoči se „J a v n i l j u d s k i k n j i ž n i c i z a G o r n j i g r a d i n o k o l i c o". Čitalnica pa si pridrži lastninsko pravico do knjig. Sprejme se tudi predlog, da se napravi dober in pripraven gledališki oder — v to svrho se najame posojilo. Dijakom se dovoli brezplačen vstop v bralno sobo. Pri I. odborovi seji, dne 3. t. m. se je konštituiral odbor, se je razgovarjalo glede vezave knjig in sploh o prepustitvi knjig, glede odra in glede posojila. Čitalnica v Gornjem gradu napreduje!

— **Bitva Korpal** že nad leto dni neka gospodična učiteljica ne spolnuje svojega poklica dolžnosti. Obolela je za omračenjem duha. Ker jo je vse čislalo, je tudi občega pomilovanja deležna, to pa še tem bolj, ker je zdravniško dognano, da sploh ne bo več za učiteljevanje in bo morala v pokoj. Nek domač praktičen psihijater brez vseh izpitov je pa, že celo spoznal, da bo ta bolnica stoprav za letošnje Martinovo za upokojenje dovolj „nora". (Izviren izrek.) On ni hudomušen in tudi ne navihan. On tudi ni cikal s tem na to, da more te učiteljice nadomestnica, ki je slučajno hči svojega nadučitelja, svoj drugi izpit tudi že le o tem Martinovem poskusiti, marveč je le hote ali nehote opozoril na izvanredeno slučaj istodobnosti. Čudno, čudno, če njegova obvelja!

— **Volilni shod na Ponkvi ob Južni žel.,** kojega je sklical državnozborski kandidat socdvisnih kmetov rogaško - šmarskega in kozjanskega okraja v nedeljo, dne 14. t. m. ob pol 9. uri dopoldne, se je sijajno obnesel.

Za kandidaturo g. Vinko Žurmana glasovali so vsi navzoči volilci, izvzemši enega, ki je glasoval za dr. Korošca.

Popoldan je imel ravnotam shod tudi g. dr. Korošec. Tega shoda se je pa udeležilo le pičlo število volilcev in še med temi je bilo veliko somišljenikov Vinko Žurmana. Na shodu je bilo tudi nekoliko mladoletnih, torej nevolilcev.

Volilni shod v Št. Vidu pri Grobelnem, kojega je sklical državnozborski kandidat g. Vinko Žurman na 1 uro popoldan, se je istotako sijajno izvršil.

Velika večina volilcev — najboljših kmetov — se je izrekla z navdušenjem za kandidaturo g. Žurmana.

— **Nesreča.** 18letni natakar F. Windisch pri restavraterju Tröstorju na Pragarskem je prodajal 11. t. m. pri jutranjem poštnem vlaku št. 334 žganje italijanskim delavcem. Eden delavcev mu baje ni hotel takoj plačati, zategadelj se je peljal Windisch v Rače, kjer je iz vlaka tako nesrečno skočil, da je prišel med kolesa in bil takoj mrtev. Prerezalo ga je črez prsa. Nesrečneža so odpeljali v mrtvašnico na Slivnico.

— **Slovenska Bistrica.** Dne 4. t. m. so pokopali takaj 18letnega gimnazijca Josipa Dobravca. Pogreba so se udeležili tudi njegovi sošolci s profesorjem Potočnikom iz Celja. Splošno nevoljnost pa je vzbudilo med Slovenci, da je govoril g. župnik Sušnik iz Črešnjevca nemški nagrobni govor. Celo graška „Tagespost" se temu čudi, češ, da je to nekaj redkega v našem okraju. Od župnika g. Sušnika, ki ga sicer poznamo kot narodnega moža, kaj takega ne bi pričakovali. Upajmo, da je to prvi in zadnji slučaj!

— **Volilni shod v Ptuju.** Do 250 v veliki dvorani „Nar. doma" v Ptuju zbranih mož iz ptujskega in ormoškega okraja je z velikim navdušenjem proglasilo svojim kmečkim kandidatom g. Jakoba Zadravca, veleposestnika in paromlinarja v Središču, in sicer na podlagi kmečkega programa „Narodne stranke". G. Zadravec je razvijal ta program v kratkih jedrnatih besedah, kar je vsem navzočim zelo ugajalo. Omeniti je, da se hoče boriti za poštenost in odkritosrčnost v politiki, da je proti zlorabi cerkve v politične namene, da je v korist cenam naših poljskih pridelkov za carinsko ločitev Avstrije od Ogrske. Ukvarjal se je tudi z obrtniškim vprašanjem in z delavskimi potrebami. Za kandidatoro dr. Ploja je hotel govoriti g. phil. Vesenjak, pa mu zborovalci niso pustili besede; videlo se je, da je ljudstvo odločno proti dr. Ploju; na shodu so se čule ostre obsodbe njegovega poslančevanja. Govorili so gg. Babosek, župan krčevinski, Šinko, župan središki, učitelja Voglar in Pesek, mlinar in posestnik P. Zadravec iz Loprčič, Visenjak iz Slomov. Shod je jasno pokazal, kako malo zaslombe ima „Km. zveza" in duhovniška nadvlada v teh dveh okrajih.

— **O šolskem nadzorniku Dreščagu** v Ptuju piše nekdo iz Štajerskega „Sl. N." med drugim to-le: „Nedavno tega je poslal nekaterim šolskim vodstvom, zlasti kjer službujejo mlade učiteljske moči, ukaz, da morajo strogo paziti na podrejeno učiteljstvo ter poročati naslednje: 1. Ob koliki uri prihaja učiteljstvo od večerje domov. 2. Kako prebije prosti čas. 3. Kakšnega političnega mišljenja je. To je res skrben šolski nadzornik! Upamo, da bo dalo učiteljstvo primeren odgovor, ako je to resnično!

— **Razpisano** je def. mesto nadučitelja na petrazrednici v Hajdinu pri Ptuju (3. plač. razr.). Prošnje do konca maja na krajni šolski svet v Hajdinu p. Ptuj.

— **Uravnava Dravinje** je nujna stvar. Kakor se je pokazalo zadnji ponedeljek o priliki hudega naliva, reka takoj izstopi in naredi v trenutku velikansko škodo. Zadnjič je n. pr. odnesla voda mnogim posestnikom smotna gnojila s travnikov, a kaj bo še le poleti, ako se bodo ponavljali taki nalivi in povodnje? Dolžnost pribodnjega državnozborskega zastopnika dravinjske doline je gotovo, da skuša doseči državno podporo za uravnavo Dravinje.

— **V Ljutomeru** se je vršil v nedeljo, 7. t. m. shod socijalne demokracije. Sklical ga je g. Viktor Kukovec, ki je govoril o točki Slovensko ljudstvo in naše gospodarske stranke a) Narodna stranka, b) Kmečka zveza in c) Štajerčeva stranka. Sodrug Etbin Kristan iz Ljubljane pa je razpravljal o Stranki združenih slovenskih siromakov ali jugosl. soc. demokracija in njene terjatve. Prišlo je iz radovednosti do 150 poslušalcev. Govoru Etbina Kristana so sledili še dokaj pozorno; ko pa je nastopil kandidat Viktor Kukovec, se je začela dvorana prazniti in h koncu je govoril g. kandidat skoraj praznim mizam. Vse je bilo razočarano; pričakovali smo pač več od g. Kukovca, ki pa s svojim kandidatnim govorom ni napravil posebnega utisa. Uverjeni smo, da bi niti deset zborovalcev ne glasovalo zanj, če bi se to vršilo takoj po njegovem kandidatskem govoru. Da je bil g. Viktor Kukovec na tem shodu proglašen z „veliko večino" kandidatom za naš volilni okraj, naj zahvali pač samo Etbina Kristana, ki je s svojim govorom znal občinstvo pridobiti na svojo stran. Kandidat Viktor Kukovec je bil z izidom svojega shoda pač sam najbolj nezadovoljen ter nam bo gotovo pritrdil če rečemo, da se mu je tokrat ponesrečilo. Za tako eksperimentiranje v Ljutomeru pač niso ugodna tla. Mimogrede omenjamo, da se je g. kandidat posluževal v svojem govoru čisto po nepotrebnem nemških izrazov, kar bi bil pač lahko opustil.

— **Prekmurski Slovenci** zapuščajo trumoma svojo rodno grudo ter se preseljujejo v Ameriko, kjer se nadejajo boljšega življenja, kot ga imajo doma. Odhajajo le možje v najlepši dobi. Dne 10. t. m. je spet odrinilo nad 20 krepkih Prekmurcev čez Bremen v Ameriko. Samo vas Črenšovec je zapustilo že nad 150 oseb. Prekmurski Slovenci, zelo ubožno ljudstvo, bivajo v mpadnem delu Ogrske na levem bregu Mure ter so popolnoma brezpravni. Njihova deca se v zgolj madjarskih šolah sistematično potujčuje; učitelji so zagrizeni Madjari, ki ne razumejo jezika svojih šolarjev in nasprotno. Kar se ne bo teh naših prekmurskih bratov preselilo v Ameriko, bodo utonili v madjarskih valovih ter v doglednem času kot narod pogenali. Bilo bi pač zelo optimistično misliti, da bi bilo mogoče to slovensko pleme ohraniti in rešiti narodnega pogina.

— **Slovenski kandidat za mesto Maribor.** Dasi je večina mariborskih volilcev pri zadnjem zborovanju dne 7. t. m. bila za to, da Slovenci v Mariboru ne postavljajo svojega kandidata, ampak oddajo vsi že pri prvotni volitvi svoje glasove socijalnodemokratičnemu kandidata, je pečica tukajšnjih klerikalcev pod vodstvom profesorja dr. Verstovška postavila danes svojega kandidata v osebi pasarja g. Tratnika. To je naravnost nečuveno, ako se pomisli, da je v slučaju ožje volitve vsled terorizma tukajšnjih vsenemcev izvolitev Wastiana zagotovljena. Vsak zaveden Slovenec odšel bode torej dne 14. maja svoj glas socijalnodemokratičnemu kandidata Resslu, ker le na ta način bilo bi mogoče strmoglaviti vsenemškega kandidata Wastiana, proti kateremu glasovati je dolžnost vsakega Slovenca, naj bo že naprednjak ali klerikalec.

— **„S pasjim bičem"** grozi „Štajerčev" urednik Linhart „Miru", ker mu je ta očital nekaj jako umazanih reči iz njegovega življenja. „Štajerc" naj nikari ne slika hudiča na steno, sicer se mu prav lahko zgodi, da ga bodo slovenski kmetje res istirali s pasjim bičem iz njegovega nemškutarskega gnezda!

— **Stavka.** V Gradcu stavkajo v obeh gledališčih delavci za oder in razsvetljavo; zahtevajo, da se odstrani nepriljubljeni gledališki nadzornik Liposchek.

— **O gospodu Frischu,** ravnatelju nemškega ženskega učiteljišča v Mariboru, pišejo „S. S.", da je dal vohuniti, katere slovenske gojenke na zavodu so se udeležile Gregorčičove slavnosti v „Nar. domu". Povdarjamo, da je to bila čisto kulturna, literarna slavnost, koncert, združen z govorom o pesnika Gregorčiču in deklamacijami, zato se tako postopanje vsenemškega ravnatelja samo po sebi obsoja ter lahko rečemo, da izvira samo iz narodnega sovraštva proti slovenskim gojenkam. „S. S." mu svetujejo, naj miruje, ker mu lahko poslužijo z gradivom iz nemških veselic, katero bi uničilo no le par učiteljev ampak tudi dotične gojenke.

Kranjsko.

— **Meškova drama prepovedana.** Ljubljanska cenzura je v zadnjem hipu zabranila Meškovo dramo „Na smrt obsojeni", ki bi se imela igrati 25. snica kot benefična predstava dramskega osobja in kot sklepna igra sezone. Ker slika pesnik — dasi v zelo milih barvah — trpljenje in boje koroških Slovencev, pa tega še po mnenju skrbne vlasie v slovenski Kranjski ne smejo slišati in videti.

— **Izum domačina.** Načelniku požarne brambe in dimnikarskemu mojstru g. Striclju se je posrečilo po dolgih poizkušnjah konstruirati posebna dvojna kaminska vrata, ki po sodbi veščakov izključujejo skoro vsako nevarnost in se da z njimi dimnik tako dobro zapreti, da se njegova okolica skoro nič ne onesnaži s sajami in prahom. Seveda je g. Stricelj svojo iznajdbo takoj dal zavarovati s patentom št. 26.175 z dne 1. jun. 1906. Opozarjamo na to iznajdbo domačina, ki bo gotovo vsem posestnikom dobro došla.

Koroško.

— **Iz Spodnj. Dravograda.** V tej prvi slovenski tržki občini na Koroškem so izvolili te dni županom vrlega Slovenca, g. J. Pongeršeka, posestnika v Viču, občinskim svetovalcem pa posestnike gg. Paara, Jančka, Bulnika in Kotnika. Vršile so se tudi volitve v krajni šolski svet. Izvoljeni so bili seveda sami Slovenci.

Druge slovanske dežele.

— **Tajna kvalifikacija učiteljstva** je na Hrvatskem popolnoma odpravljena z naredbo novega oddelnega predstojnika za uk in bogočastje Rojca, kateri je izdal to naredbo 14. grudna 1906. Pri vsaki ljudski in meščanski šoli bode odslej stala kontrolna knjiga, v katero bo napisal nadzornik natančno poročilo po svoji inspekciji, ki bo potlej dostopno učiteljskemu zboru dotične šole in upravi okraja. O političnem miš̌ljenju učiteljstva — neverjetno! — se ne bode glasom te naredbe več poročalo, ampak hrvatski učitelj se bode smel pridružiti katerikoli polit. stranki in glasovati po svojem prepričanju, tako da ne bo za svoje politične nazore nikomur odgovoren in se mu tudi ne bo treba bati kazni.

— **Rokopis „Prodane neveste".** Češko Narodno gledališče v Pragi je kupilo na Dunaju izvirno partituro Smetanove „Prodane neveste" in jo je podarilo muzeju kraljestva Češkega, v katerem je bil vstanovljen poseben Smetanov muzej.

Književnost in umetnost.

— **„Bogu, kar je božjega".** Spisal Fr. S. Finžgar. V Ljubljani 1906. Založila „Katoliška Bukvarna". Priročen in krasno slovenski pisan molitvenik stane vezan od 1 do 3 K, po lepoti in finosi vezave.

— **„Omladina"**, glasilo narodno-radikalnega dijaštva je pričela s 1. apr. svoj IV. letnik. Stane za celo leto 4 K, upravništvo je v tiskarni Blasnikovih naslednikov v Ljubljani. — Prva številka čestrtega letnika kaže, da se je to ugledno dijaško glasilo znatno izpopolnilo, zlasti glede listka. Najdemo tam in na platnicah vse zanimivejše novice iz krogov slovenskega dijaštva, pa tudi iz krogov slovanskega in tujega. Nekaj novega je nadalje „manjšinski vestnik", ki bo vestno poročal vse važnejše zadeve iz nalega narodnega obrambnega boja. Ker so tudi članki zelo zanimivi, omenjam le izvrsten članek B. Žnidaršiča „Degeneracija in alkoholizem", priporočamo zajtopleje vsem inteligentom, da si list naroče. Ostanejo na ta način v zvezi z dijaštvom, našimi „mladimi", obenem pa tudi podpirajo pokret narrad. dijaštva, čegar glasilo je „Omladina", po razvitku in izobrazbi.

Poslano.

Odgovor na dopis iz Gotovelj v št. 16 „Slov. Gospodarja" z dne 5. aprila t. l.

Vže dolgo vrsto let delujem na težavnem ljudsko-šolskem polju in kot tajnik in blagajnik hmeljarskega društva v Žalcu; razven tega vprežen sem pa skoro pri vseh društvih v Žalcu in bližnji okolici, katera delujejo v prospeh narodnega blagostanja, narodne prosvete. V teku ...ojega javnega delovanja imel sem v različnih krajih Savinjske doline obilo podučljivih govorov, zlasti o hmeljarstvu, o sadjarstvu in vinarstvu. Društvo „Kmetovalec" v Gotovljah imenovalo me je svojim častnim članom.

Zavest, da sem do zadnje pičice izpolnil svoje dolžnosti kot kristjan, kot učitelj in žalski tržan, prepričanje, da sem vedno in povsod stremil le po dobrem in blagem — vse to me dela zadovoljnega in mi daje mirno vest.

Vsled tega se tudi nisem zmenil, ko me je v najnovejšem času začel blatiti in smešiti „Slov. Gosp." in „Slovenec"; tudi ljudstvo, katero pozna moje delovanje, uvidelo je takoj, da dopisnik imenovanih listov ne govori resnice.

Ko pa sem na velikonočni ponedeljek raz lece žalske farne cerkve slišal, da je dopisovalec „Narodov" v zadevi žalskega kaplana „hudičev lažnjivec" in ko sem v številki 16 „Slov. Gosp." čital v dopisu iz Gotovelj, da sem jaz tisti, kateri piše o žalskem kaplanu neresnične članke v „Narod", me je to vendar spravilo iz mojega dušnega miru. Sveta jeza in skrajno ogorčenje me silita, da objavim te-le vrste:

Sicer bi si lahko poiskal zadoščenja pri sodniji, a ker vse svoje življenje nisem tožil in tudi nisem tožen bil, hočem v tej zadevi le apelovati na obče mnenje, katero ljudstvo o meni ima in izjavljam, da je dopisnik iz Gotovelj navaden obrekovalec. Jaz o žalskem kaplanu dr. Jančiču v svojem življenju nisem nikdar žal besede niti govoril niti pisal.

Omeniti hočem, da sem s č. duhovščino, zlasti z gg. kateheti živel ves čas v najlepši slogi in se sklicujem v potrditev tega na sledeče čč. gg. duhovnike: župnik Kolar v Galiciji, župnik Pleinik pri Sv. Pavlu, dekan Kralj v Zavrču, dekan Grošovnik v Hočah, župnik Lodnik v Ločah, župnik Dekoski na Ljubnem, župnik Medved v Laporjih, župnik Gunčer pri Sv. Mihaelu, župnik Lanjšič pri Sv. Martinu in sedanji naš katehet Bolšak.

V precej velik greh se mi pač šteje, da sem se drznil trditi, da pridelanje Savinjska dolina 15.000 met. centov hmelja, ne pa 2000.

Pameten človek ne bode nikdar sprevidel, da je bilo treba zaradi te resnične trditve začeti tako gonjo proti meni.

Anton Petriček,
nadučitelj.

Žalec, dne 10. aprila 1907.

Loterijske številke.

Trst, dne 13. aprila 1906: 34, 49, 31, 8, 37.
Line. „ „ „ „ 30, 86, 79, 23, 79.

Vezičke za angleških parnih, po vsaki ceni, priporoča :: **P. Kostič v Celju.**

Kupujte narodni kolek!

SUKNA

in močno blago za obleke

priporoča firma

Karel Kocian

tvornica za sukno

v Humpolcu

na Češkem. 183

Tvorniške cene. ❁ Vzorci franko.

Učenca

iz dobre hiše ter z dobrimi šolskimi spričevali, sprejme takoj po pogojih 177 v trgovino mešanega blaga 3—3

JOŽEF ZORKO

trgovec na Bregu pri Ptuju.

V trgu Sevnica se odda že več kot dvajset let obstoječa

kovačnica

z vso opravo in orodjem ter stanovanjem, obstoječem iz dveh sob, kuhinjo in kletjo, od 1. julija t. l. v najem. Več se izve pri A. Doklerju v Sevnici.

Z žalostjo naznanjamo, da je častiti gospod

Jakob Krušič,

župnik pri Sv. Andražu blizu Velenja,

včeraj, v petek dne 12. aprila ob pol 6. uri zvečer po kratki bolezni previden s svetimi zakramenti izdihnil svojo blago dušo.

Pogreb se vrši v ponedeljek, dne 15. aprila ob 10. uri dopoldne pri Sv. Andražu.

192 1 **Žalujoči sorodniki.**

Zahvala.

Za obilne dokaze odkritosrčnega sočutja o prezgodnji izgubi nepozabne, iskrenoljubljene matere oziv. stare matere, tašče, tete in sestre, gospe

Apolonije Vrečer

izrekamo tem potom svojo najprečejšo zahvalo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so prihiteli od blizu in daleč, da spremijo preblago pokojnico v tako obilnem številu k zadnjemu počitku. Posebno pa se zahvaljujemo domačemu g. župniku za pretresljiv govor ob odprtem grobu, gg. pevcem iz Celja za ganljivo petje, kakor tudi vsem darovateljem krasnih vencev. Iskrena hvala vsem skupaj in vsakemu posebej!

Vojnik, dne 11. aprila 1907.

191 1 **Žalujoči ostali.**

Zahvala.

Za izkazano sočutje in tolažbo ter častno spremstvo o priliki smrti in pogrebu naše iskreno ljubljene matere, gospe

Neže Fonda

umrle v Grajski vasi, dne 7. aprila t. l., izrekamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prisrčno hvalo.

193 1 **Žalujoči otroci.**

Likvidatorje za škodo po toči

kakor tudi **zanesljive in zmožne agente za zavarovanje proti toči išče** 194 3—1

c. kr. priv. avstrijska zavarovalna družba „DUNAV"

Pisarna: **Gradec, Hofgasse št. 8.** kamor naj se blagovolijo ponudbe poslati.

Odvetniško pisarno

je dne 8. aprila t. l. otvoril

dr. Ivan Sket, v GORICI, ulica Tre rè štev. 19. I. nadstropje.